

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(69)

4. posiedzenie
Komisji Ochrony Środowiska
w dniu 19 grudnia 2001 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne.

(Początek posiedzenia o godzinie 8 minut 34)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Adam Graczyński)

Przewodniczący Adam Graczyński:

Otwieram posiedzenie senackiej Komisji Ochrony Środowiska.

Witam przybyłe panie i przybyłych panów senatorów.

Rząd reprezentuje główny geolog kraju, wiceminister w Ministerstwie Środowiska, pan minister Krzysztof Szamałek. Witam pana serdecznie.

Dzisiaj mamy rozpatrzyć nowelizację ustawy – Prawo wodne. Proponuję następujący tok procedowania. Pan minister najpierw przedstawi stan prawny i propozycje wynikające z przedłożenia sejmowego. Następnie Biuro Legislacyjne przedstawi swoją opinię, później odbędzie się dyskusja i podejmiemy stosowne wnioski.

A więc teraz bardzo proszę pana ministra o parę słów wprowadzenia.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Krzysztof Szamałek:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo!

Przedłożona nowelizacja ustawy – Prawo wodne w brzmieniu, które zaproponował rząd, a które zostało w wyniku dyskusji przyjęte przez Sejm, zmierza do dopasowania wsi do rzeczywistości, do realiów. Otóż uchwalona w lipcu ubiegłego roku ustawa – Prawo wodne, tak jak wiele innych ustaw, które były proponowane przez rząd, opierała się na informacjach, że budżet państwa jest w stanie udźwignąć najróżniejsze rzeczy i w związku z tym te obciążenia były traktowane jako możliwe do uniesienia. W trakcie prac przygotowawczych do założeń budżetu na rok 2002 i wstępnych prognoz na rok 2003 okazało się, że w budżecie ministra środowiska nie będzie środków na to, żeby utworzyć nowy urząd pod nazwą Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, który przewiduje ustawa i w związku z tym minister środowiska nie wypełniłby założeń ustawy. Oczywiście byłoby to naruszenie w państwie porządku konstytucyjnego. Propozycja, którą przedłożyliśmy, mówi o tym, że przepisy o wprowadzeniu urzędu prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej ulegają przesunięciu o dwa lata do dnia 1 stycznia 2004 r., a w tym czasie wszystkie kompetencje wynikające z przepisów prawa wodnego, które są związane z urzędem prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, wypełnia minister środowiska. A więc nie dzieje się w tym wypadku nic, co odbiegałoby od sytuacji prawnej, która przez wiele lat funkcjonowała, od kiedy gospodarka wodna znalazła się w resorcie, który mam przyjemność reprezentować. Następuje po prostu, jak już powiedziałem, przesunięcie daty wejścia w życie tego zapisu.

Propozycja przesunięcia wejścia w życie ustawy niesie za sobą konieczność modyfikacji kilku szczegółowych jej przepisów, chociażby takich, które opierają się na tym, kto ma prawo zbierać pewne środki finansowe. Myślę tu o należnościach i opłatach, które występują w art. 142 ustawy, bo przypisane są one kompetencji prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. W związku z tym proponujemy, ażeby w tym czasie, w którym zawieszamy funkcjonowanie urzędu prezesa, środki te miały stanowić dochód środka specjalnego ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. To nie są duże opłaty i nie zmieniają one sytuacji w zakresie możliwości wypełniania zadań przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. Ponadto, co jest istotną rzeczą, wtedy, kiedy przyjmowano ustawę – Prawo wodne, posługiwano się rozwiązaniami, które były w końcowym stadium legislacyjnym. Mianowicie ustawą o gotowości cywilnej państwa i zarządzaniu kryzysowym, która wykorzystywała po części zapisy projektów prezydenckich dotyczących trzech stanów nadzwyczajnych, które nie zostały rozpatrzone przez Sejm i nie zakończyły się po czteroletnim oczekiwaniu w Sejmie pozytywnym rozwiązaniem. Ponieważ pan prezydent zawetował ustawę o gotowości cywilnej państwa i zarządzaniu kryzysowym, mamy do czynienia z taką sytuacją, że brak regulacji w zakresie zawetowanej ustawy, nieprzyjęcie projektów ustaw prezydenckich w zakresie stanów nadzwyczajnych i jednoczesne wejście w życie nowego prawa wodnego, odmiennie niż poprzednie regulujące sprawę funkcjonowania komitetów przeciwpowodziowych, spowodowałyby pewną lukę prawną, pustkę, która jest oczywiście niemożliwa do utrzymania ze względu na zagrożenie naszego kraju powodzią.

W projekcie, który przedłożyliśmy, proponujemy utrzymanie wymienionych artykułów z obowiązującego obecnie prawa wodnego, dotyczących właśnie funkcjonowania komitetów przeciwpowodziowych, do czasu uchwalenia przez parlament ustawy o stanie klęski żywiołowej, który to akt jest w trakcie daleko już posuniętych prac legislacyjnych. Czyli w momencie, kiedy ustawa o stanie klęski żywiołowej wejdzie w życie, automatycznie tracąby prawo funkcjonowania przepisy, które proponujemy, ażeby obowiązywały od 1 stycznia 2002 r.

Została przyjęta jedna propozycja zmiany, a mianowicie w art. 187 nastąpiło doprecyzowanie słowa „rozporządzenie” o wyrazy „aktu prawa miejscowego”. Ma ona głęboki sens, bo po prostu w trakcie prac w Sejmie poprzedniej kadencji wynikła pomyłka legislacyjna. W związku z tym nastąpiło uporządkowanie obszaru, który tego wymagał. I to są główne tezy uzasadnienia, jakie przyświecały rządowi, kiedy skierował projekt ustawy o nowelizacji ustawy – Prawo wodne do parlamentu.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję panu, Panie Ministrze.

Bardzo proszę panią mecenas o przedstawienie swojej opinii.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aleksandra Skorupka:**

Bardzo dziękuję.

Aleksandra Skorupka, Biuro Legislacyjne.

Moje wątpliwości budzi zapis art. 1 pkt 6, który dotyczy art. 220 ustawy, mówiącego o wejściu w życie ustawy nowelizowanej. Myślę, że warto byłoby się zastanowić nad tym, czy wystarczy powołanie czy odsunięcie wejścia w życie wyłącznie art. 89 spośród przepisów, które dotyczą prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej i samego zarządu.

W ustawie nowelizowanej w art. 90 ust. 2, czyli w przepisie, który ma wejść w życie 1 stycznia 2002 r., mówi się, iż prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej wykonuje swoje zadania przy pomocy Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej i w art. 90 ust. 4 jest mowa o statucie, który jest nadawany krajowemu zarządowi. I teraz, co prawda, przepis art. 213 jest nowelizowany w pkt 3 omawianej dzisiaj ustawy, gdzie przewiduje się, że z dniem 1 stycznia 2004 r. mienie dotychczasowego Biura Gospodarki Wodnej i pracownicy stają się pracownikami krajowego zarządu. Ale teoretycznie, jeśli te przepisy nie zostaną odłożone w czasie, to istnieje możliwość funkcjonowania w tym okresie przejściowym dwóch biur: i krajowego zarządu, i dotychczasowego Biura Gospodarki Wodnej. Nieważne, jak te przepisy wejdą w życie, to po prostu można będzie taki zarząd utworzyć. A utwierdziłam się w tym przekonaniu w związku z tym, że w przepisie art. 96 ust. 1 mowa jest o tym, iż tworzy się Krajową Radę Gospodarki Wodnej jako organ opiniodawczo-doradczy prezesa krajowego zarządu i ta rada, jak się dowiadywałam, ma powstać od razu po wejściu w życie tej ustawy, czyli w styczniu 2002 r. Sytuacja legislacyjna w obu wypadkach jest analogiczna. W jednym mamy organ wykonawczy, a w drugim organ opiniodawczy prezesa krajowego zarządu i jest jeszcze jedno podobieństwo między nimi, oba przepisy wchodzi w życie w tym samym czasie, z tym że, jeden organ ma powstać, drugi ma nie powstać.

Podobnej kwestii dotyczy art. 157. Nie wiem, czy państwo senatorowie macie akurat całą ustawę – Prawo wodne. Otóż w art. 157 ust. 1 mowa jest o tym, iż kontrolę gospodarowania wodami wykonują: prezes krajowego zarządu, czyli zgodnie z takim przepisem przejściowym, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej oraz pracownicy krajowego zarządu. I teraz tej kontroli w okresie tych dwóch lat przejściowych pracownicy ministerstwa mają nie wykonywać, ponieważ, tak jak usłyszałam, nie ma na to środków. Moim zdaniem trzeba by było wejście w życie tego przepisu w zakresie wykonywania kontroli tylko przez pracowników krajowego zarządu też odłożyć do 1 stycznia 2004 r.

I jeszcze jedna sprawa, która dotyczy środków czy pozostawiania środków w dyspozycji prezesa krajowego zarządu. Pozostawianie środków w dyspozycji prezesa moim zdaniem nie bardzo mieści się w pojęciu „zadania i kompetencje”, które przechodzą na ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. Na przykład art. 99 mówi, iż wydatki związane z działalnością krajowej rady są pokrywane z części budżetu państwa będącej w dyspozycji prezesa krajowego zarządu. Podobnie jest w art. 109 ust. 2, gdzie też jest mowa o pozostawianiu środków w dyspozycji prezesa krajowego zarządu. Myślę, że w tym wypadku trzeba by było wprost wyrazić, tak jak to zostało powiedziane w dodawanym art. 218a pkt 4 nowelizacji, że do dnia 31 grudnia 2003 r. te wydatki, o których mówiłam, pokrywane są z części budżetu państwa będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. Nie ma w ustawie takiego przepisu, który stwierdzałby, że ilekroć jest mowa w ustawie o prezesie krajowego zarządu, to rozumie się przez to ministra. Dlatego uważam, że ze względów bezpieczeństwa, aby nie było wątpliwości interpretacyjnych, przydałby się taki przepis.

Co więcej, miałabym jeszcze jedną propozycję. Jeśli ta Krajowa Rada Gospodarki Wodnej rzeczywiście miałaby być utworzona od razu, a nie w 2004 r., to warto by było wprost zapisać, że do końca 2003 r. Krajowa Rada Gospodarki Wodnej działa jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. Bo gdy się czyta ustawę nowelizującą i tylko ten ostatni przepis mówiący o odłożeniu wejścia w życie tylko art. 89, to też nie jest jasne, który z tych organów powstanie, a który nie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję uprzejmie.

Czy pan minister chciałby w tej chwili odnieść się do tych propozycji i uwag?

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Krzysztof Szamalek:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Myślę, że zacznę od tego, co nie budzi mojego zastrzeżenia. Mianowicie, kiedy Biuro Legislacyjne proponuje dodać do art. 220 przepis mówiący o pokrywaniu opłat z części budżetu państwa będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz stwierdzenie, że mogłoby się to znaleźć w art. 218 ust. 3...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, w art. 218a. Zgoda, taka poprawka uściśla porządek, który został zaproponowany w okresie przejściowym.

Jeśli chodzi o inne uwagi, to chciałbym do nich się odnieść w sposób następujący. Otóż wydaje mi się, że przepis, który reguluje, iż wszystkie kompetencje prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej wykonuje minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w moim przekonaniu przesądza o tym, że wszystkie zapisy ustawy przywołujące kompetencje prezesa krajowego zarządu są wypełniane przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej. W związku z tym rada, którą oczywiście zamierzamy powołać, staje się w tym układzie raczej organem doradczym ministra, który pełni funkcje prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Wydaje mi się, że ten zapis można by było pominąć, gdyż to nie jest kwestia, która wymagałaby aż tak istotnego uściślenia.

Wydaje się, że...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, tak, oczywiście, że aparatem prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej staje się aparat ministra środowiska i ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej i w związku z tym ten aparat ministra będzie oczywiście wykonywał wszystkie funkcje, które się wiążą z wykonywaniem kompetencji przypisanych temu urzędowi, czyli prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. A więc sugerowalibyśmy, żeby tę jedną zmianę przyjmując, natomiast pozostałe można byłoby pominąć.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.
Czy są pytania i uwagi?
Proszę bardzo, pan senator Łęcki.

Senator Włodzimierz Łęcki:

Prosiłbym panią mecenas o przytoczenie art. 152. Wiąże się to z moją uwagą, którą za chwilę wygłoszę do art. 218.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aleksandra Skorupka:**

Art. 152 brzmi: Należności i opłaty, o których mowa w art. 142, stanowią dochód środka specjalnego prezesa krajowego zarządu przeznaczonego na:

1. Utrzymanie katastru wodnego.
2. Opracowanie planów gospodarowania wodami.
3. Odbudowę ekosystemów zdegradowanych przez niewłaściwą eksploatację zasobów wodnych.

Senator Włodzimierz Łęcki:

Czy w kontekście zmian, o których tu mówimy, te zadania będą realizowane?

Przewodniczący Adam Graczyński:

Jest to raczej pytanie do pana ministra.
Bardzo proszę pana ministra o udzielenie odpowiedzi.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Krzysztof Szamałek:

Oczywiście, Panie Senatorze, że te zadania będą realizowane przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Senator Włodzimierz Łęcki:

Aha, więc już nie mam pytania. Moje zastrzeżenie wiązało się z tym, że należności, opłaty powinny iść na konto skarbu państwa, ale skoro idą na środek specjalny...
(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Krzysztof Szamałek:*
...ministra odpowiedzialnego.)

...merytorycznie to zostało związane. Dziękuję bardzo i przepraszam.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję uprzejmie.
Jakie są dalsze pytania i uwagi?
Proszę bardzo, pan senator Lewicki.

Senator Marian Lewicki:

Panie Ministrze, poprosiłbym tylko pana o określenie dochodu specjalnego. Rocznie, jakiej on jest wielkości? Pan użył określenia „nieduży”. Co to znaczy?

Przewodniczący Adam Graczyński:

Tak, istotnie padło takie określenie.
Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Krzysztof Szamalek:

Panie Senatorze, szacujemy tylko. Oczywiście trzeba w związku z art. 152 przywołać art. 142, który mówi o tym, czym są te opłaty, jakie to są opłaty...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, tak, wiem. Ale chciałbym go przytoczyć w dokładnym brzmieniu. Otóż to są opłaty za holowanie lub spław drewna, śluzowanie jednostek żeglugi, czyli po prostu tak zwanego jachtingu sportowego. W skali roku trudno jest to dokładnie doszacować dlatego, że to zależy od intensywności wykorzystywania. W każdym roku może to różnie się kształtować, ale nie sądzę, żeby mogło przekroczyć kwotę 1 miliona 500 tysięcy zł w skali roku.

Senator Marian Lewicki:

Pytanie zadałem, jak to się mówi, nie bez kozery. Chciałbym zapytać jeszcze o jedną rzecz. Domyślam się, że sam fakt powołania prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej wynikał zapewne z określonych uwarunkowań. Czy państwo dokonaliście oceny zasadności takich uwarunkowań? Czy to przesunięcie ma charakter stały i zostanie wprowadzone później, po tym okresie *vacatio legis*, czy też państwo będziecie się jeszcze zastanawiać nad celowością powołania tej instytucji?

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję.
Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Krzysztof Szamalek:

Panie Senatorze, oczywiście, że utworzenie urzędu prezesa i obsługującego go aparatu wynikało z naszych dostosowań do regulacji Unii Europejskiej w tym zakresie, a przede wszystkim, jeśli chodzi o zarządzanie w dorzeczach. W związku z tym my się z tego pomysłu nie wycofujemy i jest on w dalszym ciągu zawarty w przepisach ustawy. W naszej noweli proponujemy tylko odroczenie o dwa lata wejście w życie przepisów dotyczących prezesa krajowego zarządu.

(Senator Marian Lewicki: Mam jeszcze jedna uwagę.)

Przewodniczący Adam Graczyński:

Bardzo proszę.

Senator Marian Lewicki:

Chodzi mi o Krajową Radę Gospodarki Wodnej. Państwo uznaliście, że ta instytucja czy ten organ winien rozpocząć działanie 1 stycznia. Nie wiem, jaki jest jej skład, kto dobiera, że tak powiem, członków tej rady? Proszę ministra o udzielenie odpowiedzi.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Panie Ministrze, bardzo proszę o odpowiedź.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Krzysztof Szamalek:

Panie Senatorze, Krajową Radę Gospodarki Wodnej powołuje minister i to w każdym przypadku, bez względu, czy będzie prezes krajowego zarządu, czy nie. Moc sprawczą ma i tak minister. Jeżeli chodzi o propozycje personalne, to one powstają w wyniku normalnych procesów uzgadniania, czyli są to reprezentanci środowiska nauki, przedsiębiorstw budownictwa wodnego, jednostek gospodarczych, izb na przykład wodociągowych.

(Głos z sali: To nie jest organ polityczny.)

Nie, to jest organ opiniodawczo-doradczy, reprezentujący szerokie spektrum osób, które mogą być użyteczne w sensie wyrażenia opinii przy podejmowaniu rozwiązań przez prezesa krajowego zarządu albo przez ministra, bo przecież minister też nie przestaje pełnić funkcji ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

(Senator Marian Lewicki: Czy mam przez to rozumieć, że środki na ten cel są w budżecie już zewidencjonowane?)

No, Panie Senatorze, to jest zwrot kosztów podróży związanych z posiedzeniami, które będą dwa czy trzy razy w roku i tyle. W tym wypadku nie ma swoistego aparatu, zapewnia to aparat Ministerstwa Środowiska.

(Senator Marian Lewicki: Czyli nie mamy zupełnie odrębnego organu, tak jak to bywa w różnego rodzaju radach. Dziękuję bardzo.)

Nie, to nie jest tak.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję bardzo.

Kto jeszcze z pań i panów senatorów chciałby zabrać głos? Nie widzę chętnych.

Czy ktoś jeszcze? Pan, Panie Dyrektorze, reprezentuje przewoźnika powietrznego, czy pan chciałby również zabrać głos?

Proszę bardzo.

**Pełniący Obowiązki Dyrektora Departamentu Lotnictwa Cywilnego
w Ministerstwie Infrastruktury Jacek Klaudziński:**

Jacek Klaudziński, dyrektor Departamentu Lotnictwa Cywilnego w Ministerstwie Infrastruktury.

Oczywiście my się zgadzamy z tym pomysłem, bo to był też i nasz pomysł, żeby unormować tę sytuację, jeśli chodzi o osłonę meteorologiczną, ponieważ obecnie Agencja Ruchu Lotniczego pobiera opłaty od przewoźników, w tym w pewnej części również za informacje dotyczące warunków, powiedzmy, meteorologicznych. Sądzę, że wydaje się być zasadnym, iż ci, którzy z tego tytułu czerpią jakieś dochody i zyski, aby partycypowali w finansowaniu tej osłony meteorologicznej. Dlatego popieramy ten zapis. Dziękuję.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Dziękuję uprzejmie.

Czy ktoś jeszcze chce zabrać głos? Jeśli nie, to przejdziemy już do podejmowania decyzji. Mianowicie jest pewne uzgodnienie, że należałoby wprowadzić poprawkę do art. 218a.

Czy mogłaby pani, zwracam się do pani mecenas, w tej chwili ten zapis sprecyzować? Mamy zgodę, i rządu, i pani w tej kwestii. Rozumiem, że pan senator sprawozdawca, którym będzie pan senator Bień, przyjmuje tę poprawkę.

Proszę uprzejmie sprecyzować tę poprawkę.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aleksandra Skorupka:**

W art. 1 pkt 4 nowelizacji dodaje się art. 218a ust. 3 w brzmieniu: Do dnia 31 grudnia 2003 r. wydatki, o których mowa w art. 99 ust. 1 i art. 109 ust. 2, pokrywane są z części budżetu państwa będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Czy to wyczerpuje kwestię, Pani Mecnas?

(Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Aleksandra Skorupka: Moim zdaniem tak.)

Dobrze. I czy tu byłaby zasadna tego typu poprawka? A przecież pani zgłaszała więcej propozycji. Czy przekonuje panią stanowisko pana ministra? Czy należałoby ograniczyć zmiany w tejże ustawie tylko do propozycji wynikającej z art. 218a? Czy ma pani, być może, odmienny pogląd? Czy pani podtrzymuje swoje stanowisko?

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aleksandra Skorupka:**

No nie wiem, jeśli ministerstwo jest przekonane, że zapisy są jednoznaczne, a przecież to głównie do niego są one adresowane, bo to w pewnym sensie minister-

stwo jest wykonawcą tych norm, i jeśli uważa, że nie ma problemu, to można poprze-
stać na tym, co jest zawarte w art. 220.

Przewodniczący Adam Graczyński:

Rozumiem, że art. 218 i art. 220. Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z pań i panów senatorów w tej kwestii chciałby zabrać głos? Nie ma uwag.

To w takim razie proponuję, żebyśmy najpierw przegłosowali tę poprawkę,
o której była mowa w art. 218a, przytoczoną przez Biuro Legislacyjne, co do której nie
wnosiliśmy uwag w dyskusji.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki? (8)

Dziękuję bardzo.

I w tej chwili zmieniliśmy ustawę, wprowadzając tę poprawkę do art. 218a.

I teraz kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem ustawy z tą poprawką? (8)

Dziękuję uprzejmie.

Przyjęliśmy i poprawkę, i ustawę jednogłośnie.

Czy są jeszcze jakieś uwagi ze strony państwa co do przebiegu tej naszej dysku-
sji? Jeśli nie, to...

(Głos z sali: Czy to będzie poprawka pana senatora przewodniczącego, czy...)

Nie, po prostu komisji, komisji, komisji... Oczywiście, że poprawka komisji.

A więc ustalamy, że senatorem sprawozdawcą będzie pan senator January Bień.

Czy przyjmuje pan ten obowiązek, Panie Senatorze?

Senator January Bień:

Tak, tak.

Przewodniczący Adam Graczyński:

W związku z wyczerpaniem porządku obrad zamykam posiedzenie Komisji
Ochrony Środowiska.

Dziękuję za udział. Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 9 minut 00)

